

ДЕРЖАВНА РЕГУЛЯТОРНА СЛУЖБА УКРАЇНИ

вул. Арсенальна, 9/11, м. Київ, 01011, тел./факс (044) 239-76-40

E-mail: inform@drs.gov.ua, Сайт: www.drs.gov.ua, код згідно з ЄДРПОУ 39582357

від _____ № _____ на № _____ від _____ 20__ р.

Нововоронцовська селищна рада Бериславського району Херсонської області

вул. Воронцова, 10, смт Нововоронцовка,
Бериславський район, Херсонська обл.,
74200

*Стосовно пропозицій щодо
удосконалення проекту
регуляторного акта*

Державна регуляторна служба України відповідно до Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності» та постанови Кабінету Міністрів України від 23.09.2014 № 634 «Про порядок підготовки пропозицій щодо удосконалення проектів регуляторних актів, які розробляються органами місцевого самоврядування» розглянула проект рішення Нововоронцовської селищної ради Бериславського району Херсонської області «Про затвердження Правил благоустрою територій населених пунктів Нововоронцовської селищної територіальної громади» (далі – проект рішення), а також документи, що надані листом Нововоронцовської селищної ради Бериславського району Херсонської області від 11.11.2021 № 02-12/556.

За результатами проведеного аналізу проекту рішення, експертного висновку постійної відповідальної комісії по підготовці експертного висновку щодо регуляторного впливу внесеного проекту регуляторного акта, а також аналізу регуляторного впливу до проекту рішення на відповідність вимогам статті 4 Закону, повідомляємо.

Проектом рішення передбачається затвердити Правила благоустрою території населених пунктів Нововоронцовської селищної територіальної громади (далі - проект Правил).

Закон України від 06.09.2005 № 2807-IV «Про благоустрій населених пунктів» (далі – Закон № 2807) визначає правові, економічні, екологічні, соціальні та організаційні засади благоустрою населених пунктів і спрямований на створення умов, сприятливих для життєдіяльності людини.

30 02210131369 04001

Державна регуляторна служба України

ВИХ №8583/0/20-21 від 14.12.2021

АСУД "ДОК ПРОФ З"

ВИХ №8583/0/20-21 від 14.12.2021

Кучер Олексій Володимирович

КЕП Кучер Олексій Володимирович

58E2D9E7F900307B040000003BF53000408B8E00

Відповідно до пункту 2 частини першої статті 10 Закону № 2807 до повноважень сільських, селищних і міських рад у сфері благоустрою населених пунктів належить затвердження правил благоустрою територій населених пунктів.

Згідно із частиною першою статті 34 Закону № 2807 правила благоустрою території населеного пункту – нормативно-правовий акт, яким установлюються вимоги щодо благоустрою території населеного пункту.

Типові правила благоустрою території населеного пункту затверджені наказом Міністерства регіонального розвитку, будівництва та житлово-комунального господарства України від 27.11.2017 № 310, зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 18.12.2017 за № 1529/31397 (далі – Типові правила).

Пунктом 3 Типових правил визначено, що Типові правила є підставою для розроблення і затвердження органами місцевого самоврядування правил благоустрою населеного пункту відповідно до статті 34 Закону № 2807. У разі якщо відповідною сільською, селищною або міською радою не прийнято рішення про затвердження правил благоустрою населеного пункту застосовуються Типові правила.

Проте наповнення проекту Правил не узгоджуються з положеннями Закону № 2807 та вимогами Типових правил і містять положення, що не є предметом регулювання цих правил, зокрема у такому.

1. Розділ II проекту Правил містить перелік термінів, які вживаються у значеннях, встановлених проектом Правил.

Враховуючи, що визначення термінів не входить до повноважень органів місцевого самоврядування, а також те, що загальновизначений термінологічний глосарій повинен мати однакове застосування на території країни, пропонуємо визначення термінів, визначених у проекті Правил привести у відповідність до термінів, визначених у чинному законодавстві (зокрема, будівля, відходи, тощо).

2. Абзаци другий - четвертий пункту 3.1 розділу III проекту Правил пропонуємо привести у відповідність до вимог пунктів 2-4 статті 15 Закону № 2807 (наприклад, в абзаці другому проекту Правил визначено, що балансоутримувач об'єкта благоустрою несе повну відповідальність за виконання затверджених заходів у повному обсязі, разом з тим у пункті 3 статті 15 Закону № 2807 встановлено, що орган державної влади та орган місцевого самоврядування, підприємство та балансоутримувач несуть відповідальність за виконання затверджених заходів у повному обсязі тощо)

Також у пункті 3.11 проекту Правил визначено, що благоустрій присадибної ділянки проводиться її власником або користувачем, а благоустрій прибудинкової території багатоквартирних будинків – власниками квартир.

Проте, положеннями статей 25 та 26 Закону № 2807 встановлено, що утримання та благоустрій прибудинкової території багатоквартирного житлового будинку, належних до нього будівель, споруд проводиться балансоутримувачем цього будинку або підприємством, установою, організацією, з якими балансоутримувачем укладено відповідний договір на

утримання та благоустрій прибудинкової території, а благоустрій присадибної ділянки проводиться її власником або користувачем цієї ділянки. При цьому, власник або користувач присадибної ділянки може на умовах договору, укладеного з органом виконавчої влади чи органом місцевого самоврядування, забезпечувати належне утримання території загального користування, прилеглої до його присадибної ділянки.

Крім того, положення абзаців сьомого та дев'ятого не узгоджуються з вимогами, встановленими пунктами 3, 4 статті 24 Закону № 2807 відповідно до яких межі та режим використання закріпленої за підприємствами, установами, організаціями території визначають відповідні органи державної влади та органи місцевого самоврядування залежно від підпорядкування об'єкта благоустрою. Підприємства, установи, організації зобов'язані утримувати закріплені за ними на умовах договору з балансоутримувачем території в належному стані відповідно до законодавства та умов договору.

Отже, пропонуємо положення встановлені у пункті 3.11 проекту Правил викласти відповідно до вимог, встановлених статтями 15, 24 – 26 Закону № 2807.

3. У пункті 3.22 розділу III проекту Правил встановлений перелік обмежень при використанні об'єктів благоустрою, що не відповідає переліку обмежень, встановлених статтею 16 Закону № 2807. У зв'язку з цим, пропонуємо пункт 3.22 розділу III проекту Правил привести у відповідність до вимог статті 16 Закону № 2807.

4. У пункті 4.1 розділу IV проекту Правил пропонуємо слово «повинні» замінити словом «можуть», що буде відповідати нормам абзацу третього частини другої статті 24 Закону № 2807.

5. Положеннями статті 26 Закону № 2807 встановлено, зокрема, що власник або користувач присадибної ділянки може на умовах договору, укладеного з органом виконавчої влади чи органом місцевого самоврядування, забезпечувати належне утримання території загального користування, прилеглої до його присадибної ділянки. Крім того, статтею 10 Закону № 2807 визначено, що до повноважень органів місцевого самоврядування віднесено, зокрема визначення на об'єктах благоустрою місць розміщення громадських вбиралень.

Враховуючи наведене, пропонуємо пункт 9.2 розділу IX проекту Правил викласти з урахуванням вимог статей 10 та 26 Закону № 2807.

6. З пункту 10.3 розділу X проекту Правил пропонуємо виключити положення абзаців п'ятого та шостого, що буде відповідати вимогам статті 40 Закону № 2807.

7. Пункт 11.6 розділу XI проекту Правил пропонуємо виключити, що буде відповідати вимогам статті 19 Закону № 2807.

8. Пропонуємо розділ XII проекту Правил узгодити з вимогами статті 42 Закону № 2807, а саме: доповнити положеннями частини четвертої статті 42 Закону № 2807, з пункту 12.3 розділу XII проекту Правил виключити положення абзаців 11-36, а також виключити пункти 12.5 – 12.8 розділу XII проекту Правил.

9. Крім того, проект Правил містить посилання на нормативно-правові акти, які втратили чинність. Наприклад, пункт 9.1 розділу IX проекту Правил

передбачає посилання на ДБН 360-92** «Містобудування. Планування та забудова міських і сільських поселень» тощо. Зазначений нормативний акт з вересня 2018 року втратив чинність, у зв'язку з набранням чинності ДБН Б.2.2-12:2018. Дію наказу, яким затверджено ДБН Б.2.2-12:2018, було зупинено згідно з наказом Міністерства регіонального розвитку, будівництва та житлово-комунального господарства України від 30.08.2018 № 228. Постановою Шостого апеляційного адміністративного суду від 13.06.2019 (Справа № 826/13433/18) визнано наказ Міністерства регіонального розвитку, будівництва та житлово-комунального господарства України від 23 квітня 2018 року № 100 «Про затвердження ДБН Б.2.2-12:2018 «Планування і забудова територій» протиправним та нечинним.

Зазначаємо, що з 1 жовтня 2019 року набрав чинності ДБН Б.2.2-12:2019 «Планування та забудова територій», затверджений наказом Міністерства регіонального розвитку, будівництва та житлово-комунального господарства України від 26.04.2019 № 104.

Отже, пропонуємо доопрацювати проект Правил з посиланням на чинні нормативні акти.

10. Також звертаємо увагу, що проектом Правил передбачено необхідність наявності дозволів, рішень, та погоджень, наприклад: погодження на встановлення технічних засобів регулювання дорожнього руху; дозвіл на перекриття проїздів по вулицях шлагбаумами, огорожею або іншим способом будуючи перешкоди на проїзній частині доріг (пункт 3.22 розділу III); погодження графіку руху спеціалізованого автотранспорту для збирання відходів (пункт 7.4 розділу VII); рішення на проведення робіт щодо встановлення малих архітектурних форм та тимчасових споруд (пункт 8.3 розділу VIII); погодження на розміщення та утримання малих архітектурних форм та тимчасових споруд (пункт 8.10 розділу VIII); дозвіл на встановлення збірно-розбірних гаражів (пункт 8.14 розділу VIII); дозвіл на складування гранту, будівельних матеріалів поза межами будівельного майданчику; дозвіл на складування тари, конструкцій, виробів на вулицях, зелених зонах, прибудинкових територіях; дозвіл на виконання будівельних, ремонтно-будівельних робіт; дозвіл на розвішування рекламних оголошень, афіш, агітаційних плакатів на фасадах будинків, споруд, парканах, деревах, стовпах, тощо (пункт 12.3 розділу XII) тощо.

Закон України «Про дозвільну систему у сфері господарської діяльності» (далі – Закон про дозвільну систему) визначає правові та організаційні засади функціонування дозвільної системи у сфері господарської діяльності і встановлює порядок діяльності дозвільних органів, уповноважених видавати документи дозвільного характеру та адміністраторів.

Відповідно до частини першої статті 4 Закону про дозвільну систему виключно законами, які регулюють відносини, пов'язані з одержанням документів дозвільного характеру, встановлюються, зокрема, необхідність одержання документів дозвільного характеру та їх види; дозвільний орган, уповноважений видавати документ дозвільного характеру; вичерпний перелік

підстав для відмови у видачі, переоформлення, анулювання документа дозвільного характеру; перелік документів дозвільного характеру у сфері господарської діяльності.

Перелік документів дозвільного характеру у сфері господарської діяльності затверджено Законом України від 19.05.2011 № 3392-VI.

Також, Закон № 3392-VI забороняє вимагати від суб'єктів господарювання отримання документів дозвільного характеру, які не внесені до Переліку, затвердженого цим Законом.

Крім того, відповідно до частини третьої статті 34 Закону № 2807 правила не можуть передбачати обов'язок фізичних і юридичних осіб щодо отримання будь-яких дозволів, погоджень або інших документів дозвільного характеру, а також повноважень органів державної влади, органів місцевого самоврядування, їх посадових осіб, підприємств, установ, організацій, утворених такими органами, видавати зазначені документи.

Отже, пропонуємо виключити необхідність наявності погоджень та дозволів, по тексту проекту Правил.

Підсумовуючи наведене вище, проект рішення не узгоджується з вимогами статті 4 Закону, а саме з принципом адекватності – відповідність форм та рівня державного регулювання господарських відносин потребі у вирішенні існуючої проблеми та ринковим вимогам з урахуванням усіх прийнятних альтернатив.

Наданий розробником аналіз регуляторного впливу до проекту рішення (далі – АРВ) повністю не відповідає вимогам Методики проведення аналізу впливу регуляторного акта, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 11 березня 2004 р. № 308 (із змінами) (далі – Методика), яка є обов'язковою під час підготовки аналізу регуляторного впливу, чим порушені вимоги статей 5 і 8 Закону щодо встановлення єдиного підходу до підготовки аналізу регуляторного впливу, який є одним із головних інструментів державної регуляторної політики, що дає систематизовану оцінку регулюванню.

Звертаємо увагу, що назви розділів в АРВ, їх послідовність та зміст не відповідають вимогам Методики. При цьому, окремі розділи та додатки взагалі відсутні в АРВ (розділи IV та VI АРВ).

Наповнення розділу 3 АРВ не відповідає вимогам розділу III додатку 1 до Методики, а саме, розробник при визначенні альтернативних способів досягнення цілей в АРВ не зазначив та не порівняв вигоди та витрати держави, населення та суб'єктів господарювання від застосування кожного з них в тому чисті у кількісному (грошовому) виразі, не навів жодного розрахунку витрат, яких вони зазнають, як внаслідок впровадження проекту рішення, так і внаслідок застосування альтернативних способів досягнення цілей, що підтверджували б економічну доцільність обраного способу.

Крім того, у розділі 3 АРВ розробник не навів інформацію про кількість суб'єктів господарювання, які підпадають під дію проекту рішення і, відповідно, не здійснив розрахунки їх витрат на виконувати вимог, встановлених у проекті Правил згідно з вимогами додатків 2 та 4 до Методики.

Відсутність розрахунків витрат у кількісній та грошовій формах для

держави, суб'єктів господарювання, яких вони можуть зазнати як внаслідок впровадження проекту рішення, так і внаслідок застосування альтернативних способів досягнення цілей не дозволяє об'єктивно оцінити, наскільки обраний розробником спосіб державного втручання відповідає проблемі, що потребує врегулювання, та наскільки його застосування буде ефективним для її вирішення. А також не дозволяє зробити висновок щодо забезпечення балансу інтересів суб'єктів господарювання, громадян та держави.

Також звертаємо увагу, що розробником не наведені обов'язкові показники результативності такі як: розмір надходжень до державного та місцевих бюджетів і державних цільових фондів, пов'язаних з дією акта; кількість суб'єктів господарювання та/або фізичних осіб, на яких поширюватиметься дія акта; розмір коштів і час, що витратимуться суб'єктами господарювання та/або фізичними особами, пов'язаними з виконанням вимог акта; рівень поінформованості суб'єктів господарювання та/або фізичних осіб з основних положень акта, та їх прогностичні значення протягом різних періодів після набрання чинності актом; не визначені заходи, за допомогою яких буде здійснюватися відстеження результативності регуляторного акта, зокрема, джерело, метод та вид даних (статистичних, наукових досліджень або опитувань), що використовуватимуться для проведення відстеження результативності регуляторного акта, групи осіб, що відбиратимуться для участі у відповідному опитуванні), а також не визначено виконавців проведення цих заходів, та строки (конкретні дати) базового та повторного відстеження результативності, що не відповідає вимогам пункту 12 Методики, розділу IX додатка 1 до Методики, та статті 10 Закону.

Порушення розробником вимог Закону та Методики в частині визначення показників результативності та заходів, за допомогою яких буде здійснюватися відстеження результативності регуляторного акта, не дозволить у подальшому здійснити процедури, що передбачені статтями 10 та 26 Закону.

У зв'язку з неналежною підготовкою АРВ, а саме відсутністю в ньому усієї необхідної інформації, числових даних та розрахунків витрат, безпосередньо пов'язаних із запровадженням запропонованого регулювання, розробником не доведена відповідність проекту рішення таким принципам державної регуляторної політики, як: доцільність - обґрунтована необхідність державного регулювання господарських відносин з метою вирішення існуючої проблеми; збалансованість - забезпечення у регуляторній діяльності балансу інтересів суб'єктів господарювання, громадян та держави; ефективність - забезпечення досягнення внаслідок дії регуляторного акта максимально можливих позитивних результатів за рахунок мінімально необхідних витрат ресурсів суб'єктів господарювання, громадян та держави.

Підсумовуючи вищевикладене, пропонуємо привести проект рішення Нововоронцовської селищної ради Бериславського району Херсонської області «Про затвердження Правил благоустрою територій населених пунктів Нововоронцовської селищної територіальної громади» у відповідність до вимог чинного законодавства України з урахуванням наданих зауважень та пропозицій,

а аналіз регуляторного впливу - до вимог Методики проведення аналізу впливу регуляторного акта, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 11.03.2004 № 308.

Про результати розгляду листа поінформувати Державну регуляторну службу України.

**Голова Державної
регуляторної служби України**

Олексій КУЧЕР

